

Pokochoać parafie

W dniach 2001 r. w bazylice św. Wincentego à Paulo w Bydgoszczy odbyła się w Seminarium Duchownym w Gnieźnie odbyły się konferencje dla duchowieństwa. Po modlitwie brewiarzowej i Homalii Muzyski podzielił się swoimi spostrzeżeniami z X Zgromadzenia Synodu Biskupów, które odbyło się w październiku.

W tym celu koncentrowały się na Biskup sługą Ewangelii świata. Wysłuchanie biskupa dało Księdzu możliwość porównania duszpasterskiej w naszym środowisku z duszpasterską na całym świecie. Ksiądz zwrócił uwagę na statystyki Kościoła, obrazujące ogromny bezrobocie, licznych chorób i śmierci. Na zakończenie Ksiądz zachęcił do osobistego przesłania Synodu do wszystkich wiernych. Wysłuchali głównie ogłoszonego przez ks. Polaka na temat: *Pożyczenie wizji parafii w III Powołaniu Synodu Gnieźnieńskiego*. Teologiczny aspekt parafii najważniejsze zadania Słowa Bożego, budowanie i służbę drugiemu człowiekowi. Wykład ten był swoistym

wezaniem do tego, co choć wydaje się oczywiste, może czasami być bardzo trudne – by pokochoać parafię.

W dalszej części konferencji bp Bogdan Wojtuś przedstawił główne założenia Programu duszpasterskiego na rok 2002 – *Poznać Chrystusa*. Chcąc doprowadzić do poznania Chrystusa, należy, poprzez posługę Słowa Bożego w nauczaniu kaznodziejskim i katechetycznym oraz przez świadectwo życia chrześcijańskiego, nieustannie ukazywać Go wiernym. To pokazywanie Chrystusa, winno być realizowane zarówno wobec ludzi jeszcze nie wierzących w Chrystusa (na misjach) oraz tych, którzy żyją tuż obok nas: w naszej diecezji, na terenie poszczególnych parafii. Chodzi tutaj o trzy grupy wiernych. Pierwszą z nich stanowią wierni ściśle związani z Kościołem, uczestniczący w życiu sakramentalnym, drugą ci, którzy przychodzą do Kościoła sporadycznie (np. z okazji uroczystości i świąt, udzielania sakramentów, czy w czasie pogrzebu), trzecią zaś wierni, któ-

rzy utracili łączność z Kościołem. Do apostołstwa wśród wszystkich tych grup potrzeby jest specjalny rodzaj duszpasterstwa i temu mają służyć wskazania Programu na przyszły rok.

Bp Wojtuś jako jeden z elementów realizacji Programu przedstawił projekt instrukcji o przygotowaniu i udzielaniu sakramentu bierzmowania w archidiecezji gnieźnieńskiej. Przygotowanie do sakramentu rozpocznie się w drugiej klasie gimnazjum i będzie trwać przez cały rok. W trzeciej klasie natomiast będzie jego celebrowanie.

Bp Stanisław Gądecki przedstawił realizację apostołatu biblijnego w diecezji i w parafii, zawartego w uchwałach synodalnych. Zwrócił uwagę na kilka elementów. Najpierw w parafii poprzez katechazę biblijną dla dorosłych, ubiblijnienie niedzielnych homilii, ukazywanie roli Pisma Świętego w modlitwie chrześcijanina oraz ofiarowanie egzemplarzy Pisma Świętego z okazji udzielania sakramentów świętych. Kolejnym miejscem realizacji apostołatu biblijnego powinna być katecheza szkolna. Bp Stanisław Gądecki wskazał na pozytywne zjawiska, jakim jest wyposażenie szkolnych bibliotek w egzemplarze Pisma Świętego. W ramach pracy katechetycznej w szkole można organizować konkursy i wystawy biblijne. Na zakończenie bp Gądecki przedstawił działalność Szkoły Słowa Bożego, która odbywa

się w Bydgoszczy i w Gnieźnie. Łącznie z całej diecezji uczestniczy w niej 120 osób. W Bydgoszczy w przedostatniej części konferencji została zaprezentowana działalność Caritas Oddziału bydgoskiego.

Następnie kilku kapłanów przedstawiło swoje refleksje dotyczące nowego Programu duszpasterskiego i Instrukcji o bierzmowaniu. W obydwu konferencjach uczestniczyło łącznie 341 kapłanów (w Bydgoszczy 170 i w Gnieźnie 171).

Problematyce poruszanej w czasie konferencji było poświęcone wspólne posiedzenie Archidiecezjalnej Rady Duszpasterskiej i Kapłańskiej, które odbyło się 15 listopada 2001 r. w Seminarium Duchownym w Gnieźnie. Członkowie obydwu Rad, duchowni i świeccy, w dyskusji poruszali problemy związane z realizacją apostołatu biblijnego oraz szukania nowych dróg dotarcia do Ewangelii do wiernych w parafiach. Na kanwie Programu duszpasterskiego na rok 2002 zwrócono szczególną uwagę na wyraźniejsze ukazanie personalizmu chrześcijańskiego; postawę otwartości kapłanów – aby byli otwarci na dialog z ludźmi, także poza kościołem i plebanią; wychodzenie do grup środowiskowych, jak: artyści, naukowcy, prawnicy itp., oraz uaktywnienie tych wiernych, stojących czasami „tylko z boku”.

Ks. Franciszek Jabłoński

Historia inowrocławskiego Klubu Inteligencji Katolickiej

W 1991 r., w warunkach kontroli, która postawiła sobie za cel wywołanie w Inowrocławiu Klubu Inteligencji Katolickiej. Miejsce było niezwykle – wieża kościelna Najświętszej Maryi Panny. Tadeusza Kościelnicza, jak i uczestników szczególnie śp. Andrzeja Nowaka.

W tym celu zredagowano tekst i złożono wnioski i skompletowano dokumenty. Dokumenty zatwierdzenia przez odnośne władze. Okolicznością, która rejestracji był fakt, iż wywodzi się z Prymasa Józefa Giemby. Prymasa „Solidarności” Prymasa Nowaka.

26 listopada 2001 r. Prezydenta Inowrocławia została data powstania Klubu do niej wprowadzono. Klub oficjalnie

nie, mimo zagrożenia, aktywniejsi inicjatorzy Klubu Katolickiej spotykali

się na wieczorach dyskusyjnych. Miejsce spotkań było mieszkanie Jadwigi Gielwanowskiej, działaczki katolickiej, a także współinicjatorki powstania Klubu przy ul. Solankowej. Brał w nich udział ks. prof. Antoni Siemianowski i inni przedstawiciele inteligencji katolickiej oraz podziemnej „Solidarności”.

Zasadniczym celem powstania Klubu było stworzenie platformy i miejsca do mówienia prawdy o historii i aktualnej sytuacji Polski oraz Kościoła. Dzięki wstawiennictwu Księdza Prymasa KIK w Inowrocławiu, jako jeden z pierwszych w Polsce, otrzymał zgodę władz na wznowienie działalności w 1983 r. Siedzibą była parafia farna, a pierwszym kapłanem został śp. ks. Franciszek Welc – kapłan niezwykłej odwagi i życzliwości.

W listopadzie 1984 r. Klub zorganizował pierwszy Tydzień Kultury Chrześcijańskiej. Był on wydarzeniem i szokiem zarówno dla inowrocławskich władz oraz służb represji, jak i uczestników spotkań. Przez całe dziesięciolecie PRL nikt nie odważył się występować tak odważnie jak zaproszeni goście, a wśród nich: doc. Jasudowicz z Torunia, Jacek Fedorowicz, słynny Teatr Osmeo Dnia z Poznania, redaktor Hennelowa z Krakowa, prof. Drozdowski z Warszawy i inni. Frekwencja była oszalała. Księża proboszczowie byli

wzywani do „czerwonego budynku” przy ul. Toruńskiej (siedziba SB).

Przez kolejne lata Klub zorganizował czternaście Tygodni Kultury Chrześcijańskiej, które były ważnymi i oczekiwanymi wydarzeniami kulturalnymi Inowrocławia. Do współpracy organizacyjnej pozyskiwano szereg instytucji i osób, a wśród nich: Muzeum im. Jana Kasprzowicza, Archikonfraternię Literacką z Bydgoszczy, Inowrocławską Szkołę Muzyczną, Inowrocławski Dom Kultury, Inowrocławskie Towarzystwo Muzyczne, Towarzystwo Historyczne, ZHR, Urząd Miasta, a przede wszystkim inowrocławskie parafie. W pierwszych Tygodniach goszczono, m.in. mec. Siłę-Nowickiego, jezuitę o. Czumę, Stefanię Woytowicz, działaczki „Solidarności”, prof. Alicję Grzeszkowiak, prof. Pogonowicz z Łodzi, Chór Stefana Stuligrosza, chór „Anion” z Bydgoszczy, wiele innych osób i zespołów.

Tematyka i hasła przewodnie Tygodni stopniowo ewoluowały, od politycznej i społecznej ku filozofii, historii i sztuce. Realizowanym zamiarem była też prezentacja dokonań artystycznych i naukowych osób związanych miejscem zamieszkania lub urodzenia z Kujawami lub Inowrocławiem. Czestym uczestnikiem Tygodni był ks. prof. Antoni Siemianowski, doskonały chór pod dyrykcją Danuty Szymy, miodzi inowrocławscy organi-

ści, miodziutki, ale rewelacyjny skrypek Michał Gąsiorek, historyk – śp. dr Czesław Sikorski, kolekcjoner Tadeusz Konieczka i inni. Dzieło organizacji Tygodni od 1998 r. KIK przekazał Stowarzyszeniu Rodzin Katolickich przy inowrocławskiej parafii farniej.

Obecną siedzibą Klubu jest parafia pw. św. Jadwigi Królowej na osiedlu Fabin. Klub prowadzi tam Bibliotekę Katolicką, którą kieruje Teresa Kłownowska. Zbiór książek liczy ok. 5 tys. woluminów oraz ponad tysiąc roczników czasopism katolickich. Z biblioteki korzystają katecheci, magistranci oraz liczni czytelnicy z Klubu i spoza niego. Jest to placówka kultury ogólnie dostępna.

Po ks. Franciszku Welcu kapłanami Klubu byli: nieodżałowanej pamięci ks. Wojciech Dzierżkowski i ks. prof. Antoni Siemianowski. Obecny kapłanem jest proboszcz parafii pw. św. Jadwigi Królowej – ks. Zenon Rutkowski.

Obecnie Klub liczy 63 członków i prężnie działa. Jest miejscem wielu spotkań dyskusyjnych, prelekcji, spotkań filmowych i literackich. Organizuje pielgrzymki i wycieczki. W skład obecnego Zarządu wchodzi: Piotr Milchert – prezes, Jacek Nijak – wiceprezes, Ewa Piasecka – sekretarz, Sabina Dąbek – kronikarz, Jan Styrkowski – skarbnik, Tadeusz Bieniek i Tomasz Zagórski – członkowie.

Piotr Milchert

Ogólnopolski Konkurs Poezji Śpiewanej Szkół Katolickich

W listopadzie 2001 r. my, kilku klasy i kilka osób z Inowrocławskiego Seminarium Duchownego w Gnieźnie, wyruszyliśmy do Olsztyna na IV Ogólnopolski Konkurs Poezji Śpiewanej Szkół Katolickich. Celem dojechalśmy ok. 15.00. Nasza szkoła była jedną z trzech z województwa, które przedstawiły

my balladę Adama Mickiewicza *Świtezianka*. Każda z placówek katolickich, m.in. z Zielonej Góry, Koszalina, Słupska, Cieszyńska, Warszawy i Płocka, pragnęła pokazać się z jak najlepszej strony. Toteż konkurs był na wysokim poziomie. Jednak ta cicha rywalizacja nie przeszkodziła nam w dobrych kontaktach z rówieśnikami z innych miast. Nadszedł wreszcie długo oczekiwany moment – rozstrzygnięcie konkursu. I nagrodę w kategorii poezji śpiewanej zdobyła reprezentantka naszego gimnazjum – Kasia

Kmieć. Radość z tego, że trud naszej koleżanki został nagrodzony, była przeogromna. Wieczór umilił nam

Księża Werbiści z Pieniężna, dając koncert piosenek religijnych w różnych językach. Nazajutrz pojechalśmy z wizytą do Pieniężna. Tam została odprawiona Msza św. z udziałem Księży Werbiistów. Później zwiedziliśmy niezwykle interesujące Muzeum Etnograficzne, gdzie wystawione są pamiątki z pobytu misjonarzy w różnych egzotycznych krajach. Wieczorem była dyskoteka. Później już we własnym gronie uczciliśmy przyjazd do Olsztyna i zwycięstwo naszej koleżanki. Niestety, trzeba było iść szybko spać ze względu na poranny wyjazd. Z żalem żegnaliśmy Olsztyn, ale z obietnicą, że jeszcze tu wrócimy.

Izabela Barczak